Lietas Nr. 139002216
Lietas arhīva Nr. 105AA-0087-16/6

SPRIEDUMS
Valmierā 2016. gada 16. decembrī

Vidzemes apgabaltiesa:
tiesnese E.Driba
tiesnese G.Kukaine un tiesnesis M.Lapiņš
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers.A/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Valmieras rajona tiesas tiesneses 2016. gada 6. maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

2016. gada 21. janvārī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors R.Bluķis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC 139224 par to, ka 2016. gada 21. janvārī plkst. 17.04 Burtnieku novada Rencēnu pagastā pa piebraucamo ceļu no mājām /Nosaukums A/ uz autoceļa Puikule-Rencēni-Vēveri /pers.A/ atpakaļgaitā vadīja transportlīdzekli /TL marka/, reģistrācijas Nr. /TL numurs/, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē. Minimālā alkohola koncentrācija izlepas gaisā 1,2880 promiles. Mērījumi veikti ar alkometru "AcoQuant 6020" Nr. A107350.

Protokolā norādīts, ka ar šādu savu rīcību /pers.A/ ir pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta "a" apakšpunktu un par šo pārkāpumu atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{15}panta trešajā daļā (lietas 2. lapa).

Ar Valmieras rajona tiesas tiesneses 2016. gada 6. maija spriedumu /pers.A/atzīts par vainīgu Latvijas APK 149.^{15}panta trešajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz piecām diennaktīm, naudas sodu 850 EUR, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem.

Par šādu pirmās instances tiesas tiesneses spriedumu /pers.A/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā apstrīdējis spriedumu pēc būtības. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pirmās instances tiesas tiesneses spriedums ir atceļams un lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā, jo tiesnese nav pienācīgi izvērtējusi būtiskus viņa aizstāvības argumentus- to, ka policija bez likumīga iemesla iekļuva viņa valdījumā esošajā zemes gabalā, prettiesiski veica alkohola pārbaudi izlpotajā gaisā, nav pietiekoši izvērtējusi apstākli, ka pastāv aizdomas par neatrunātu iejaukšanos alkometra darbībā pēc tā atkārtotās verifikācijas, turklāt alkometra mērījumi veikti pretēji metodes norādījumiem.

Sūdzības iesniedzējs citējis likuma "Par policiju" 5.pantu, 12.panta pirmās daļas 16.punktu un norādījis, ka no šīm likuma normām izriet, ka policija drīkst iekļūt privātās vai publiski nepieejamās teritorijās tikai izņēmuma gadījumos, kas ir stingri uzskaitīti likumā, turklāt par šādu iekļūšanu policijas darbiniekiem ir jāatskaitās prokuroram vai tiesnesim. Konkrētajā situācijā 2016.gada 21.janvārī policijas iekļūšana viņa valdījumā esošajā un publiski nepieejamā zemes gabalā, kas atrodas blakus ceļam, pa kuru brauca policija, neatbilda nevienam no likumā norādītajiem priekšnoteikumiem. 2016.gada 23.februāra tiesas sēdē policijas darbinieki norādījuši, ka viņš (sūdzības iesniedzējs) braucis uz priekšu un atpakaļ pa savu pagalmu. Kā norādījis /pers.A/, tad no videoreģistratora ieraksta var redzēt, ka viņš nav izbraucis no sava īpašuma uz ceļa. Turklāt arī policisti 2016. gada 23. februāra tiesas sēdē liecināja, ka viņš braucis uz priekšu un atpakaļ pa savu pagalmu. Līdz ar to sūdzības iesniedzēja ieskatā viņš neko prettiesisku nav darījis un nav radījis acīmredzamu citu personu dzīvības apdraudējumu, tāpēc policistiem nebija nekāds pamats braukt viņa mājas pagalmā un veikt alkohola pārbaudi.

Sūdzības iesniedzējs norādījis uz LAPK 243. panta pirmajā daļā, 12. daļas 2. punktā noteikto un attiecībā par policijas patvaļas ierobežošanu atsaucies uz Administratīvās rajona tiesas 2012. gada 3. janvāra spriedumu lietā Nr. A420750510, uzsverot šajā spriedumā secināto, ka policijas darbinieki prettiesiski apturēja transportlīdzekļa vadītāju, jo tas neatbilda nevienam no likuma "Par policiju" priekšnoteikumiem. Kā norādījis sūdzības iesniedzējs, tad apstākļos, kad policijas darbinieki pārbaudi veica uz prettiesiskas iniciatīvas pamata, prettiesiski iekļūstot viņa valdījumā esošajā un publiski nepieejamajā zemes gabalā, tad viņš uzskata, ka veiktie alkohola mērījumi nav pieļaujami pierādījumi, jo ar prettiesisku darbību nedrīkst nostiprināt tiesiskas sekas.

Sūdzības iesniedzējs kategoriski nepiekrīt tiesas spriedumā secinātajam, ka lietā nepastāv pierādījumi, ka zemes teritorija, pa kuru vadīts transportlīdzeklis, būtu privāta teritorija, ka tā jebkādā veidā būtu publiski nepieejama teritorija. /pers.A/ uzsvēris, ka 2016. gada 28. aprīļa tiesas sēdē tika iesniegti vairāki dokumenti, kas pierāda zemes, pa kuru viņš vadīja transportlīdzekli, piešķiršanu viņa lietojumā. Turklāt viņš vēl aizvien lieto un saņem platību maksājumus no Lauku atbalsta dienesta par konkrēto zemes teritoriju. Līdz ar to tikai un vienīgi fakts, ka zemes ierakstīšana zemesgrāmatā ir procesā, neizslēdz faktu, ka šī zeme atrodas viņa valdījumā. Iesniegtie dokumenti nepārprotami liecina par viņa valdījumu (skat. Civillikuma 876., 879., 882. pantu) un zemes gabala atrašanās viņa valdījumā pilnīgi izslēdz jebkādas diskusijas, ka tas varētu būt publiski pieejams zemes gabals, kurā katrs var patvaļīgi ienākt. Turklāt, ievērojot policijas darbinieku pirmās instances tiesā sniegtās liecības, secināms, ka pat policijas darbinieki attiecīgo vietu ir uzskatījuši par privātu teritoriju. Līdz ar to sūdzības iesniedzējs paudis viedokli, ka viņiem bija pienākums ievērot likuma "Par policiju" 12. panta 16. punkta nosacījumus, kā arī, cita starpā, mājokļa neaizskaramību, kas garantēta Satversmes 96. pantā un nav pārkāpjama, nepastāvot jau iepriekš norādītam pamatojumam.

Vēl iesniegtajā apelācijas sūdzībā /pers.A/ paudis viedokli, ka tiesa ignorējusi aizdomas par neatrunātu iejaukšanos alkometra darbībā pēc tā atkārtotās verifikācijas. Alkometram pēdējā atkārtotā verifikācija veikta 2015. gada 20. novembrī. Alkometra mērījumu vēstures izdrukās redzams, ka 2015. gada 20.novembrī ir veikti vairāki mērījumi, kur visi mērījumi ir robežās ap 0,5 vai l promili. Sūdzības iesniedzēja ieskatā šādi fakti liecina, ka verifikācijas procesā ir notikusi alkometra kalibrācija. To apstiprinot arī pēc pāris mēnešiem 2016. gada 5.janvārī atkal redzamā mērījumu virkne robežās ap 0,5 un l promili, kas sūdzības iesniedzēja ieskatā rada pamatotas aizdomas, ka nezināmu iemeslu dēļ alkometram atkal ir veikta neatrunāta kalibrācija. Lai gan 2016. gada 28.aprīļa tiesas sēdē policijas pārstāve norādījusi uz to, ka minētajā datumā bijis izsaukums uz konfliktu, kurā iesaistītas vairākas personas, tomēr /pers.A/ uzskata, ka alkometra darbībā ir bijušas problēmas, kas norāda uz to, ka kāda nezināma persona neatrunātā veidā ir

iejaukusies alkometra darbībā un veikusi tā kalibrāciju. Līdz ar to sūdzības iesniedzēja ieskatā ir pamatotas šaubas par alkometra mērījumu ticamību un šādā veidā iegūta pierādījuma attiecināmību. Sūdzības iesniedzējs atsaucies uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 31. augusta spriedumu lietā SKA-355/2007, norādot, ka līdzīgā situācijā Senāts atzinis, ka "… tikai tad, ja mērījums ir veikts atbilstoši prasībām, tā rādījumus var uzskatīt par pietiekami ticamiem konkrēta fakta konstatēšanā. "

Vēl /pers.A/ uzskata, ka pirmās instances tiesas tiesnese nav vērtējusi to, ka izelpas pārbaude ar alkometru policijas transportlīdzeklī veikta, pārkāpjot alkometra metodes prasības, neņemot vērā apstākli, ka policijas transportlīdzeklī atrodas vairākas elektroniskās iekārtas, piemēram, rācijas, ātruma radari, videoiekārta, dators. Sūdzības iesniedzējs vērsis uzmanību uz to, ka Nacionālais veselības dienests ir izstrādājis "Alkohola koncentrācijas noteikšanas izelpojamā gaisā medicīnisko tehnoloģiju" (publiski pieejama internetā– http://www.vmnvd.gov.lv/lv/dat-bazes/rstniecb-izmantojamo-medicinisko-tehnoloiju-datu-bze/14-narkologijas-mediciniskie-pakalpojumi/282-pielikumi-izverstie-mediciniskas-tehnologijas-metodes-apraksti-un-citi-materiali/alkohola-koncentracijas-noteiksanas-izelpojama-gaisa-mediciniska-tehnologija), kuras 2.7. punktā norādīts, ka "alkometru pielieto alkohola skrīninga procedūrai medicīnas iestādēs, kā arī alkohola koncentrācijas noteikšanai transportlīdzekļu vadītājiem uz ceļiem." Tas nozīmē, ka tehnoloģija ir attiecināma arī uz policistu veiktajiem alkometru mērījumiem. Tālāk tehnoloģijas 2.10.3. punktā norādīts: "Alkohola koncentrācijas mērīšanas izelpas gaisā vispārīgie noteikumi: ierīce izmantošanas režīmā jātur ne mazāk kā 30 cm attālumā no radioiekārtu antenām." Sūdzības iesniedzējs vērsis uzmanību uz to, ka gadījumā, ja alkometra mērījumus veic policijas transportlīdzeklī, tad pastāv reālas šaubas, vai ir ievērots 30 cm attālums, kas savukārt radot šaubas par alkometra mērījumu ticamību.

Minēto apstākļu dēļ /pers.A/ uzskata, ka pirmās instances tiesas tiesnese lietu nav izskatījusi vispusīgi, pilnīgi un objektīvi, kas šajos apstākļos ir būtisks LAPK 237. panta pārkāpums, tāpēc lūdzis apelācijas instances tiesu atcelt Valmieras rajona tiesas tiesneses 2016. gada 6. maija spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 139002216 un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas Nr. 139002216 materiālus, izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā norādītos motīvus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Valmieras rajona tiesas tiesneses 2016. gada 6. maija spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers.A/ iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Apelācijas instances tiesā /pers.A/ iesniegtā apelācijas sūdzība saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta otrajā daļā noteikto tiek izskatīta rakstveida procesā, jo tiesa atzīst, ka apelācijas sūdzību ir iespējams izlemt pēc lietā esošajiem materiāliem. Izskatot sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu, apelācijas instances tiesa pārbauda pieņemtā sprieduma likumību un pamatotību.

Saskaņā ar LAPK 289.^{22}panta pirmo daļu, apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas prasībām, tostarp, LAPK 289.^{13}pantam, kura trešajā daļā ir noteikts, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnese s spriedumā ietvertais pamatojums par /pers.A/ vainīgumu LAPK 149.^{15}panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pareizs un pilnībā pietiekams. Tādēļ saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu apelācijas instances tiesa pievienojas Valmieras rajona tiesas tiesneses 2016. gada 6. maija sprieduma motivācijai un atzīst, ka līdz ar to izvērstāks argumentu izklāsts šajā spriedumā nav nepieciešams.

Vidzemes apgabaltiesa, pretēji sūdzības iesniedzējam, atzīst, ka Valmieras rajona tiesas tiesnese atbilstoši LAPK 244. pantam ir pareizi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā saistībā ar tiesas sēdē uzklausīto personu liecībās minētajiem faktiem, un pamatoti atzinusi, ka /pers.A/ir izdarījis LAPK 149.^{15}panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu- 2016.gada 21.janvārī plkst.17.04 Burtnieku novada Rencēnu pagastā pa piebraucamo ceļu no mājām /Nosaukums A/ uz autoceļu Puikule-Rencēni-Vēveri atpakaļgaitā vadīja transportlīdzekli /TL marka/ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē- minimālā alkohola koncentrācija izelpas gaisā 1,2880 promiles.

Apelācijas instances tiesa, izvērtējusi iesniegtās apelācijas sūdzības motīvus, konstatē, ka /pers.A/ nav apstrīdējis faktu, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā viņš vadīja konkrēto transportlīdzekli, nav apstrīdējis faktu, ka transportlīdzekļa vadīšanas brīdī viņš atradies alkohola reibumā, nav apstrīdējis policijas darbinieku- liecinieku Rimanta Bluķa un Aigara Jēkabsona liecībās norādītos faktus, kā arī policijas videoreģistratora ierakstā fiksēto automašīnas vadīšanu alkohola reibumā, bet uzskata, ka tā kā visas administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās un videoreģistratora ierakstā fiksētās darbības veicis savā privātīpašumā, tad policijas darbiniekiem nebija tiesības iekļūt viņa īpašumā, pārtraukt viņa rīcību un veikt alkohola pārbaudi. Turklāt sūdzības iesniedzējs nepiekrīt alkometra mērījumu rezultātiem, uzskatot, ka pārbaudes laikā alkometrs ir bijis bojāts.

Izvērtējusi /pers.A/apelācijas sūdzībā izteiktos iebildumus par to, ka policija bez tiesiska pamata iekļuvusi viņa valdījumā esošajā zemes gabalā, kur prettiesiski veikusi alkohola pārbaudi izelpas gaisā, Vidzemes apgabaltiesa secina, ka pareizi un pamatoti pirmās instances tiesas tiesnese atzinusi, ka policijas darbiniekiem atbilstoši likuma "Par policiju" 3. pantam, 10. panta pirmās daļas 6. punktam, 12. panta pirmās daļas 4. punktam konkrētajā situācijā bija ne tikai tiesības, bet arī pienākums pārtraukt /pers.A/ veikto likumpārkāpumu, veikt transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu par izdarīto likumpārkāpumu.

Atbilstoši Ministru Kabineta 2005. gada 2. jūnija noteikumiem Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" pirmās nodaļas 2. punktā un Ceļu satiksmes likuma pirmā panta 28.punktā dotajam skaidrojumam transportlīdzekļa vadītājs ir fiziskā persona, kas vada transportlīdzekli. Savukārt Ceļu satiksmes likuma 25. panta trešajā daļā ir noteikts, ka "transportlīdzekļa vadītājam ir jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība". Savukārt minētā likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta "a" apakšpunktā kategoriski norādīts, ka aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļa vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles.

Apelācijas instances tiesa, neapšaubot faktu, ka /pers.A/ transportlīdzekli vadīja pa savā valdījumā esošo zemi, atzīst, ka teritorija, pa kuru ar transportlīdzekli 2016. gada 21. janvārī plkst. 17.04 brauca sūdzības iesniedzējs, atbilst Ceļu satiksmes likuma 25. panta trešajā daļā noteiktajai teritorijai- cita vieta, kurā iespējama transporta kustība. Ievērojot to, ka likumā nav noteikts, ka "cita vieta, kurā iespējama transporta kustība" attiecas tikai uz publiski pieejamiem zemes īpašumiem vai ceļiem, tad tiesa atzīst, ka /pers.A/, vadot transportlīdzekli pa savā valdījumā esošu zemi, bija saistošas Ceļu satiksmes likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmes reglamentējošo normatīvo aktu prasības, tajā skaitā, liegums vadīt transportlīdzekli, atrodoties alkohola reibuma stāvoklī.

Šādos apstākļos Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka policijas darbinieki /pers.A/vadīto transportlīdzekli apturēja un veica transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi tiesiski, ievērojot normatīvajos aktos noteikto kārtību.

Vidzemes apgabaltiesa nepiekrīt sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem, ka lietā pastāv pamatotas šaubas par to, ka notikusi neatrunāta iejaukšanās alkometra AlcoQuant 6020 darbībā pēc tā atkārtotās verifikācijas, ka alkometrs lietots pretēji metodes norādījumiem.

No lietai pievienotā SIA "KJ Serviss" atkārtotās verificēšanas sertifikāta Nr. A-6381V15, redzams, ka konkrētais alkometrs AlcoQuant 6020 ar sērijas numuru A107350, ar kuru 2016.gada 21.janvārī veikta pārbaude /pers.A/, verificēts 2015.gada 20.novembrī. Verificēšanas sertifikāts derīgs līdz 2016.gada 20.maijam (lietas 45.lapa). Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvalde, ņemot vērā /pers.A/iebildumus vairākās pirmās instances tiesas sēdēs, pieprasījusi SIA "KJ Serviss" veikt ātrāku konkrētā alkometra pārbaudi, lai konstatētu, vai tam ir kādi darba traucējumi. 2016.gada 14.aprīlī SIA "KJ Serviss" sniedzis atbildi Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldei, kurā norādīts, ka " kopš verificēšanas datuma, tas ir, 2015.gada 20.novembra, līdz pat šim brīdim, tas ir, 2016.gada 14.aprīlim, jebkura veida darba traucējumi alkometram AlcoQuant SN A107350 nav konstatēti, papildus apkopes vai remonta darbi netika veikti" (lietas 46. lapa). Šādos apstākļos apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers.A/ apelācijas sūdzībā izteiktie apgalvojumi par neatrunātu iejaukšanos alkometra darbībā, alkometra kalibrāciju, alkometra mērījumu apšaubīšana tehnisku iemeslu dēļ, ir sūdzības iesniedzēja pieņēmumi, kuri nav pamatoti ar objektīviem pierādījumiem.

Turklāt apelācijas instances tiesa atzīst, ka nav pamatoti arī /pers.A/iebildumi par to, ka policijas darbinieki, veicot alkohola pārbaudi, alkometru lietojuši pretēji metodes norādījumiem. Tiesa secina, ka iesniegtajā apelācijas sūdzībā /pers.A/ir pieļāvis varbūtību, ka alkohola pārbaude ir notikusi tuvu operatīvā transportlīdzekļa radioiekārtas antenām, taču lietā šādu faktu apstiprinoši pierādījumi nav iesniegti.

Šādos apstākļos Vidzemes apgabaltiesa, atkārtoti izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, atzīst, ka transportlīdzekļa vadītāja /pers.A/ alkohola pārbaude ar alkometru veikta atbilstoši Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumiem Nr. 15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" un tās rezultātā iegūtais pierādījums par sūdzības iesniedzēja atrašanos 1,2880 promiļu alkohola reibumā transportlīdzekļa vadīšanas brīdī ir tiesisks, attiecināms un izmantojams pierādījums lietā.

Tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā vērā ņemams fakts, ka /pers.A/ alkohola pārbaudei uz vietas ir piekritis, parakstījis gan alkometra izdrukas, gan pārbaudes protokolu, gan uz vietas sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu, nekādus iebildumus nav izteicis, nav apstrīdējis alkometra rādījumus (lietas 3.lapa). Pirmos iebildumus par veikto alkohola pārbaudi un tās mērījumiem izteicis tikai pirmās instances 2016. gada 23. februāra tiesas sēdē aizstāvja klātbūtnē (lietas 22.-26.lapa).

Vidzemes apgabaltiesa pretēji sūdzības iesniedzējam uzskata, ka pirmās instances tiesas tiesnese ir vērtējusi visus viņa aizstāvības argumentus, devusi tiem savu novērtējumu apstrīdētajā spriedumā.

Atsaukšanās uz tiesu spriedumiem citās lietās šajā gadījumā nav korekta, jo konkrētajā gadījumā konstatēti atšķirīgi lietas faktiskie apstākļi.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Valmieras rajona tiesas tiesnese lietu ir izskatījusi atbilstoši LAPK normu prasībām, ievērojot /pers.A/ LAPK 260. pantā un Satversmē garantētās tiesības. Tikai un vienīgi fakts, ka /pers.A/kā persona, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, nepiekrīt administratīvā pārkāpuma izdarīšanai un tiesas dotajam pierādījumu vērtējumam spriedumā, nav pamats, lai apelācijas instances tiesa atzītu, ka pirmās instances tiesas tiesnese ir pieļāvusi procesuālos pārkāpumus vai izmantojusi nepieļaujamus pierādījumus, kas būtu par pamatu apstrīdētā sprieduma atcelšanai.

Ievērojot visu iepriekš norādīto, apelācijas instances tiesai nerodas šaubas par pirmās instances tiesas tiesneses konstatēto /pers.A/ vainīgumu LAPK 149. ^{15}panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tāpēc tiesa atzīst, ka/pers.A/vaina ir pierādīta un par izdarīto viņš pamatoti sodīts.

Izvērtējusi /pers.A/ ar pirmās instances tiesas tiesneses spriedumu uzlikto sodu, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka noteiktais sods atbilst LAPK 32. pantā paredzētajiem soda noteikšanas vispārējiem principiem un LAPK 22. pantā noteiktajam soda mērķim. Ievērojot to, ka /pers.A/ir sodīts ar minimālo LAPK 149.^{15}panta trešās daļas sankcijā paredzēto sodu, tad apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers.A/ uzliktais sods ir tiesisks un nav pamata tā samazināšanai.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1. punktu, Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valmieras rajona tiesas tiesneses 2016. gada 6. maija spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 139002216, bet /pers.A/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese E.Driba

Tiesnese G.Kukaine

Tiesnesis M.Lapiņš